

பூர்ணி

பூஜ்யபூர்ணி முரளீதா ஸ்வாமிகளின்

மகுரமுரளி

தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை

வேணு : 3

ஆகஸ்ட் 1997

கானம் : 1

ஸ்ரீ ஹரி:

பூஜ்யபூந் முரளீதூர் ஸ்வாமிகளின்

மதுரமுரளி

(தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை)

வேணு : 3

ஆகஸ்ட் 1997

கானம் : 1

விஷய ஸ்திரைக

பக்கம்

1.	ஸ்ரீ குருஜியின் கீர்த்தனம்	3
2.	மதுரமான மஹீயர் - 21	4
3.	ஸ்ரீ ஆண்டாள் வைபவம் - தொடர்ச்சி	6
4.	நகஷத்திரங்களின் பெருமைகளும், விளக்கங்களும் - 2	12
5.	பக்தர்களின் கேள்விகளுக்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் அளித்த பதில்கள் - தொடர்ச்சி	14
6.	பாவ லோகத்தில் ஒரு ஸஞ்சாரம் - 2	16
7.	வேத கதைகள் - 3	19
8.	வித்யா வினய ஸம்பன்னா	22
9.	வேதமே ஆதாரம்	23
10.	ஸ்ரீ குருஜியின் சம்பாஷணைகளிலிருந்து - 24	25
11.	செய்திகள்	30

பூஷி ஹரி:

ஸ்ரீ குருஜியின் கீர்த்தனம்

ராகம் : அடானா

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

பண்டரி வர என்னை பாண்டுரங்கன்
ஆணையிட்டான் ஆணையிட்டான்

(பண்டரி)

அனுபல்லவி

பண்டரி நானும் கிளம்பிலிட்டேன்
ஸர்வ உவகமும் மறந்துலிட்டேன்
சந்தர்ப்பாகையில் ஸ்நானம் செய்தேன்
பண்டரி நமக்கு புதிதல்ல என உணர்ந்தேன்

(பண்டரி)

சரணம்

ஸாதுக்கள் நாம ஸங்கீர்த்தனம் கேட்டேன்
ஸத்குருவின் கருப்பையை உணர்ந்தேன்
பாண்டுரங்கனீடும் நான் பக்தியைக் கேட்டேன்
பண்டரி தூளியே பக்தி தரும் என்றான்
பண்டரியை வீட்டு ஏனோ என்னை அனுப்பிலிட்டான்
பாண்டுரங்கன் என் ஸ்ருதயத்தில் நின்றுவீட்டான் (பண்டரி)

எந்த இடத்தில் நாம சங்கீர்த்தனம் நடக்கின்றதோ,
அந்த இடம் பரிசுத்தமாகிவிடும். அந்த வீட்டிற்கு
ஒரு குறையும் வராது. இந்தக் கலியுகத்தில்
'பகவந் நாமா' ஒன்றுதான் வழி.

— ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள்

கு
ரு
மா
21
கு
ரு
மா

ஸ்ரீவைகுண்டத்தில், பரமபதநாதனுடன் நித்ய வாஸம் செய்பவர்களுக்கு நித்ய குரிகள் என்று பெயர். அவர்களை திவ்ய குரிகள் என்றும் அழைப்பதுண்டு. இந்த திவ்ய குரிகள், பூலோகத்தில் பரம கருணையினால் அவதாரம் செய்து எந்தந்த அரச்சாவதாரங்களை மங்களாஸாஸனம் செய்தார்களோ அந்த கேஷத்ரங்கள் திவ்ய தேசங்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறது. அப்படி மங்களாஸாஸனம் செய்த பாடல்கள் ப்ரபந்தங்கள் என்றும் அவற்றின் தொகுப்பிற்கு நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தம் என்றும் பெயர்.

ஸமீபத்தில், நம் ஸ்வாமிகள், சீர்காழியை அடுத்துள்ள திருத்தேவணார்தொகை, திருவாலி, திருநகரி, திருச்செம்போன் செய்கோயில், திருத்தெற்றியம்பலம், திருவண்புருஷோத்தமம், திருப்பார்த்தனைபள்ளி என்னும் திருநாங்கூரில் உள்ள ஆறு திவ்ய தேசங்கள் உள்ள கேஷத்ரங்களுக்கு விஜயம் செய்தார்கள்.

மேற்படி ஆலயங்களில், பெருமாளுக்கு சரியான வஸ்திரங்கள் இல்லை. மடப்பள்ளி கைங்கர்யம் செய்வதற்கும் ஆட்கள் இல்லை. கோவில்களும் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. திருவாராதனத்திற்கு வேண்டிய புஷ்பம் முதற்கொண்டு சகல சாமக்கியைகளும் போதுமான அளவிற்கு இல்லை. இரண்டு மூன்று கோவில்களுக்கு ஒரு பட்டரே கவனிக்க வேண்டிய ஒரு நிலையுள்ளது. ஸேவார்த்திகளும் சென்னை, பம்பாய் போன்ற நகரங்களிலிருந்து கார் வைத்துக் கொண்டு, ஆழ்வார் பாடிய திவ்ய தேசங்களில் இந்த ஒன்றை ஸேவித்தாகிவிட்டது என்ற கணக்கில் கவனமாக இருக்கிறார்களே அன்றி, இத்திருக்கோவில்களின் நிலைமையை யாரும் சிந்திக்கவில்லை போலும் என்பது நம் ஸ்வாமிகளின் ஆதங்கம்.

நம் ஸ்வாமிகள், இதைவிட கீழ்ண தசையில் இருக்கும் எவ்வளவோ கோவில்களுக்கு விஜயம் செய்திருந்தும், மேற்படி கோவில்களின் நிலைமை, அவரை மிகவும் பாதித்து விட்டது. பெருமாளை ஸேவித்து விட்டு வந்த அன்றிரவு முழுவதும், ஸேவித்த திவ்ய தேசத்து பெருமாள் ஒவ்வொருவரும் கண்முன் தோன்றுவது

போலவும் பேசுவது போலவுமாகவே நம் ஸ்வாமிகளுக்கு கனவும் ஏற்பட்டதால், மேற்படி திவ்ய தேசங்களின் சாந்தித்யம் குறையவில்லை என்பது சற்று ஆறுதல் தருகிறது. 'கோவில்களின் சாந்தித்யம் அபிவிருத்தி ஆக ஆக வைபவங்கள் எல்லாம் விமர்சயாக நடக்கும். சாந்தித்யம் குறையக் குறைய எல்லா வைபவங்களும் குறைந்துவிடும். கோவில்களுக்கு Granite போடுவது, Marble போடுவது, குழாய் கிணறுகளைப் போடுவது போன்றவைகள் எல்லாம் அவசியம்தான். ஆனாலும், அவைகளால் எல்லாம் கோவில்களுக்கு சாந்தித்யம் இருக்கிறது என்பது அர்த்தம் 'ஆகாது' என்பது நம் ஸ்வாமிகளின் ஆழந்த கருத்து.

எவ்வளவுக்கெவ்வளவு ஸத்சங்கமும், பாராயணமும் நாமகீர்த்தனமும் நடைபெறுகின்றனவோ அவ்வளவுக்கெவ்வளவு சாந்தித்யம் அபிவிருத்தியாகும். ஆகவே, நமது சங்கத்தைச் சார்ந்த அன்பர்களை மேற்படி ஆலயங்களுக்கு அனுப்பி வைத்து அங்கு நாமகீர்த்தனம் செய்யச் சொல்லி ஸ்வாமிகள் நியமித்துள்ளார். இது தவிரவும், இதை வாசிக்கும் ஒவ்வொருவரும் மேற்படி ஆலயங்களுக்குச் செல்லும் தருணங்களில் அங்கே நாமகீர்த்தனம் செய்யவேண்டும் என்பதும் கைங்கரியங்களில் அவரவர்களால் முடிந்த அளவில் பங்கு கொள்ள வேண்டும் என்பதும் நம் ஸ்வாமிகளின் அபிலாபை.

(தொடரும்)
-ஜயந்தி ஜானகிராமன்

பாராயணத்திற்குப் பெரிய பலன் உண்டு. ராமாயணத்தில் கூறும் பொழுது, "எத்தனை தவறு செய்தாலும், பூஞ் ராகவன் ஒன்றையும் ஞாபகம் வைத்துக்கொள்ள மாட்டான்; ஏதாவது சிறு நன்மை செய்தால்கூட, ஜன்மா முழுவதும் மறக்க மாட்டான்; மேலும், பூஞ்ராகவனுக்கு யாரிடம் என்ன பேசுவது என்றும் தெரியும்; குகனிடம் உடம்பு இளைத்துவிட்டதோ என்கிறான்; பரதனிடம் "கஜானா" வளருகிறதா? என்கிறான். சபரியிடம், ஜபதியானங்கள் எப்படியிருக்கிறது என்கிறான். பூஞ் ராகவன், எப்பொழுதும், ப்ரஸன்னமாய் உள்ளான். சுகத்தையும் துக்கத்தையும் சமமாக பாவித்தான்; பூர்வபாஷி, ம்ருது பாஷி என்றெல்லாம் படிக்கும்பொழுது, தன்னையும் அறியாமல், படிப்பவனுக்குக் கூட, அந்த குணங்கள் வந்துவிடும். இதுதான் பாராயணத்தின் மிகப்பெரிய பலன்.

- பூஞ் ஸ்வாமிகள்

ஆண்டாள் வைபவம் (தொடர்ச்சி)

-பாலாஜி

ஒரு முறை ஆண்டாள், பெரியாழ்வாரிடம் பூநிமத் பாகவதம் கேட்கும்பொழுது, அதில் கோபிகைகள் மார்கழி நோன்பிருந்து க்ருஷ்ணனை பதியாக அடைந்தார்கள் என்று கேட்டு, தானும் மார்கழி நோன்பிருந்து பகவானை பதியாக அடையவேண்டும் என்று ஆசை கொண்டாள். பெரியாழ்வார், திருக்கோட்டிழூர் என்ற தில்யதேசத்தை ஆய்ப்பாடியாக பாவித்தார். அது போல், ஆண்டாள் தான் வசிக்கும் பூநிலிலிபுத்துரை கோகுல, ப்ருந்தாவனமாக பாவித்து, மார்கழி மாதத்தில் க்ருஷ்ணனை பதியாக அடைய வேண்டும் என்று நோன்பிருந்தாள். கோபிகைகள், காத்யாயனியிடம் “நாங்கள் க்ருஷ்ணனை பதியாக அடைய வேண்டும்” என்று ப்ரார்த்தித்தார்கள். ஆனால், ஆண்டாளோ “நாராயணனே, நமக்கே பறை தருவான்” என்று பகவானை பதியாக அடைய அவனிடமே பக்தி செய்வது தான் சிறந்தது என்று பெரியாழ்வாரின் உபதேசப்படி க்ருஷ்ணனையே ப்ரார்த்தித்தாள். கோபிகைகளுக்கு, பகவான் நிகழ்த்திய வஸ்தராபழரணம் முதலிய லீலைகளையெல்லாம் தனக்கும் பகவான் நிகழ்த்திக்காட்டுவது போன்ற காட்சிகளையெல்லாம் கண்டாள். நோன்பின் பொழுது, உபநிஷத் அர்த்தங்களடங்கிய திருப்பாவையை அருளினாள். பகவான், ஆண்டாள் சில காலம் லோகத்தில் இருக்கவேண்டும் என்று எண்ணியதால் நோன்பு முடிந்த பின்னும், தன் தரிசனம் கொடுக்கவில்லை. ஆண்டாள், பகவான் வரவில்லையே என்று தாபப்பட்டு, தனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களை எல்லாம் (நாச்சியார் திருமொழி) பாகரமாக அருளினாள்.

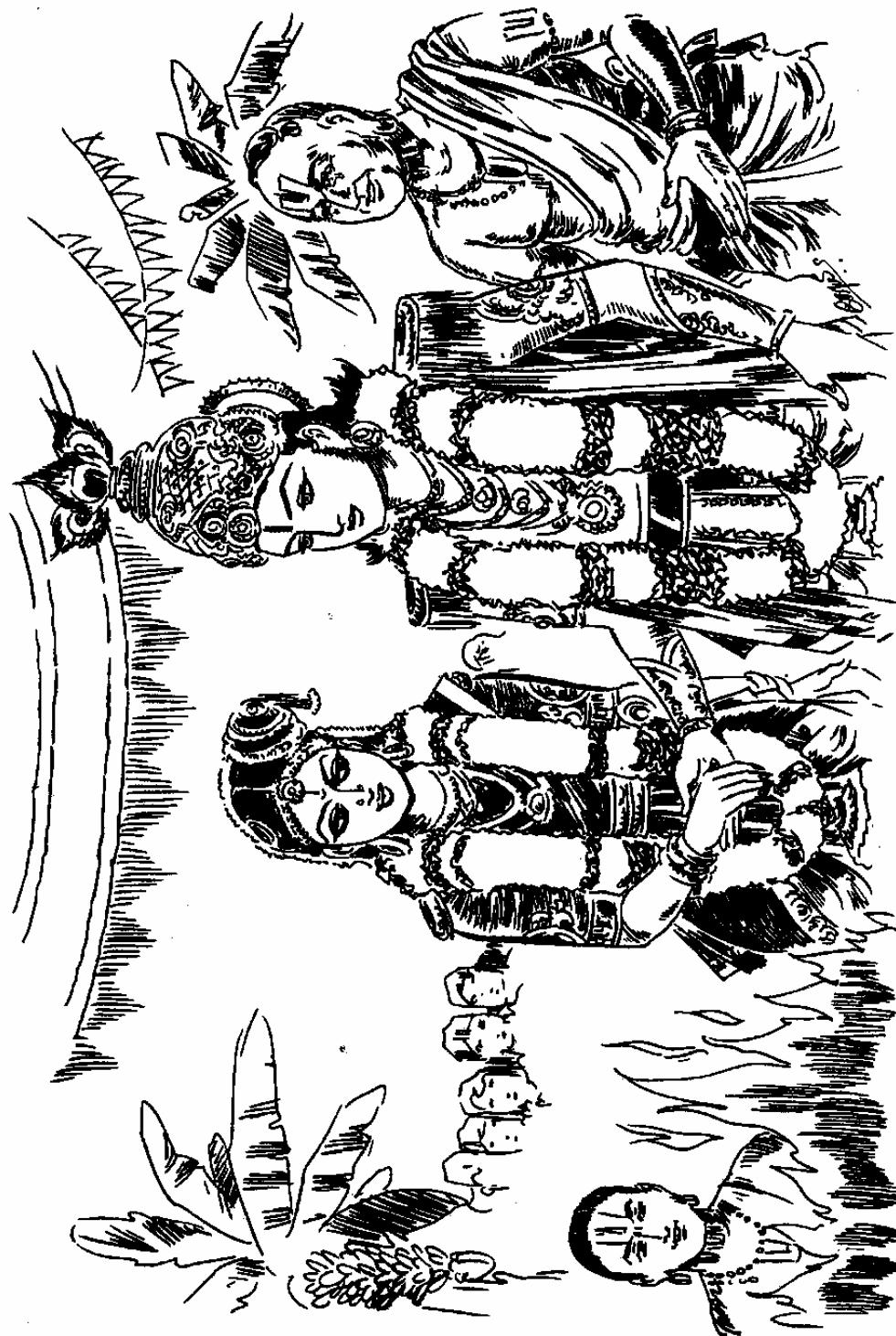
ஆண்டாளுக்கு, நாளாக நாளாக பகவானை அடையவில்லையே என்ற தாபம் அதிகமாயிற்று. எப்பொழுதும், பகவானையே நினைத்துக் கொண்டு பகவானுடைய லீலைகளையே கீர்த்தனம் செய்வாள். பெரியாழ்வாருக்கு, அவளுடைய ப்ரேம பக்தியின் ஆழம் தெரிந்திருந்ததால் அவளுடைய எண்ணப்படியேவிட்டார். இவளுடைய தோழிகளைல்லாம் சில சமயம் கேளி செய்வர். சில சமயம், க்ருஷ்ணனைப் பற்றிப் பேசி உற்சாகப்படுத்துவர்.

ஒரு சமயம், தோழிகளைல்லாம் இவளிடம் ஒரு பந்தயம் வைத்தனர்.

“கோதே! மனவில் உள் கைவிரலால் கண்ணே முடிக் கொண்டு வட்டம் போட வேண்டும். வட்டம் கூடினால், நிபர்சயம் க்ருஷ்ணன் உண்ணே மனப்பான். அப்படி வட்டம் ஆரம்பித்த இடத்தில் முடிவுபட வில்லையானால் க்ருஷ்ணன் உண்ணே மனக்கமாட்டான்” என்று கூற, ஆண்டாளும், ‘காரீய நார்த்தனம் செய்த அந்த கண்ணன் என்னைக் கைப்பிடிப்பது தின்னமெனில் இந்த வட்டம் கூட்டும்’ என்று கண்ணே முடி வட்டம் போட, இரண்டு முனையும் ஒன்றாகக் கூடியது. ஆண்டாள் மிகவும் ஆனந்தப் பட்டாள்.

ஆண்டாளுக்கு, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக சரீரம் மிகவும் மெலிந்தது. தன்னுடைய சரீரத்திற்கு அலங்காரமும் செய்து கொள்ளமாட்டாள். தூக்கமும் இல்லாமல் எப்பொழுதும் க்ருஷ்ணனை நினைத்துக் கொண்டிருப்பாள். “விப்ரலம்ப ஸ்ரங்காரம்” என்று காவ்யங்களில் கூறுவார்கள். அப்படிப்பட்ட ஸ்ரங்காரத்தின் உச்ச நிலையை ஆண்டாள் அடைந்திருந்தான். ஊர் மக்களில் சிலர், ஆண்டாளுக்கு கல்யாணத்தை பண்ணினால்தான் சரி வரும் என்று பெரியாழ்வாரிடமும் அவர் பத்தினியிடமும் கூறுவார். சிலர் இவளுக்கு பைத்தியம் பிடித்து விட்டதாகவும் பேய் பிடித்திருப்பதாகவும் கூறுவார். பெரியாழ்வார், இதையெல்லாம் காதில் போட்டுக்கொள்ள மாட்டார். ஆனால், அவர் பத்தினி, ஆண்டாளிடம் சென்று கூறுவாள். அதற்கு ஆண்டாள், ‘ஆம் என்னை ஒரு கருப்பு உருவம் பிடித்துவிட்டது. ஆனால், அது நீங்களைல்லாம் நினைப்பது மாதிரி, பேயோ பிசாசோ அல்ல. அது ‘கண்ணன் என்னும் கருந்தெய்வு’’, என்று கூறி, ‘நான் க்ருஷ்ணனைத்தான் மனப்பேன்; மறுத்து சாதாரண மனுஷ்யனுக்கு நிபர்சயம் செய்தால் என் ஜீவன் அடுத்த கணமே பிரிந்துவிடும்’ என்பாள்.

ஒரு சமயம், திருமாவிருஞ்சோலை கள்ளழகர், ஒரு குறத்தி வேடம் பூண்டு ஆண்டாளிடம் குறி சொல்ல வந்தார். ஆண்டாளுடைய அன்னை ஆண்டாளை அழைத்து குறத்தியிடம் காண்பித்து, இவள் இப்படி இருப்பதற்கு உள்ள காரணத்தைக் கேட்டாள். குறத்தி, ஆண்டாளுடைய கையைப் பார்த்து, “இவள், ஒருவனிடம் காதல் வயப்பட்டிருக்கிறாள். அவன் சாமான்யமானவன் இல்லே! தாயீ; அவன் மூன்று அடியில் உலகத்தை தன்னுடையதாக ஆக்கிக் கொண்டவன். அவனுடைய வீர்யம் என்ன சாதாரணமா? ஒருவனாகவே இலங்கையை பொடிப் பொடியாகச் செய்தவன். சிறு குழந்தையாக இருக்கும் பொழுதே மலையைக் கையில் குடையாக ஏந்தி கல் மழையிலிருந்து கோகுலத்தைக் காத்தவன். அவனே,

ஒரு சமயம் ஆழமான பாற்கடலை, தான் ஒருவனாகவேக் கடைந்தான். அவ்வளவு பெரியவளர்க் கிருந்தும் விளையாட்டுக்காக மாடுகளை மேய்த்தான். அவனுடைய வயிற்றில்தான் உலகமே இருக்கிறது. அப்படியும் அவன் பசி வந்தவள் போல் அன்னையிடம் சென்று பால் கேட்டான், அன்னை கொடாமல் சென்ற பொழுது, அவன் கடைந்து வைத்த வெண்ணையே விழுங்கி, கோபத்துடன் பாளையை உடைத்தான். பெரிய விஷ சர்ப்பங்களே பயப்படும்படி உள்ளவனான காளீயன் என்பவனுடைய தலையில் விளையாட்டாக தாண்டவமாடினான். அவன் வேறு யாருமில்ல, ஜகத்ரஷ்கங்களான பூர்மந் நாராயணன் தான். அப்படிப்பட்டவனே, உன் பெண்ணை தன்னிடம் மையல் கொள்ளக் கூடியதிருக்கிறான்' என்றாள். ஆண்டாளிடம், 'நிச்சயம் ரங்கநாதனே உன்னைக் கைப்பிடிப்பான்' என்று கூறி, கோதையிடம், ஒரு மேலாக்கை சன்மானமாகக் கேட்டு பெற்றுச் சென்றாள். தோட்டத்தில், பூப்பறித்துக் கொண்டிருந்த பெரியாழ்வார், தன்னுடைய க்ருஹத்திற்கு கள்ளழகர் வந்திருப்பதை அறிந்து விரைந்து வாசலுக்கு வந்தார். அதற்குள் பகவான் சென்று விட, பெரியாழ்வார் பகவானை பார்க்க முடியவில்லையே என்ற ஏக்கத்துடன் வருந்தினாலும் கோதையை பகவானே வந்து மனப்பது நிர்ச்சயம் என்று சந்தோஷித்தார்.

ஒரு நாள் இரவு, ஆண்டாள், பகவான் தன்னை நேரில் வந்து மனப்பதாக கனவு கண்டாள். கனவில், இந்திராதி தேவர்கள் வந்து க்ருஷ்ணனின் சார்பாக ஆண்டாளைப் பெண் கேட்கின்றனர். பெரியாழ்வார் அவர்களுக்குச் சம்மதம் தர, திருமண ஏற்பாடுகள் விமர்சையாக நடக்கின்றன. திருமணத்தில், மாப்பிள்ளையான ரங்கநாதன் ஆயிரம் யானைகளுடன் விமர்சையாக அலங்கரித்து வருகிறான். தேவர்கள், கையில் தங்கக் கலசமேந்தி விண்ணில் இருந்து வருகின்றனர். திருமண இல்லத்தில் தோரணங்களை நடுகின்றனர். கல்யாணத்தின் பொருட்டு நான்கு திக்குகளிலும் உள்ள புண்ணிய தீர்த்தங்களிலிருந்து தீர்த்தம் கொண்டுவரப்பட்டது. சிஷ்டாசாரமுடைய பெரியோர்கள் மந்திரங்களை ஓதி ஆண்டாளுக்குக் காப்பு கட்டினார்கள். நாத்தனாரான பார்வதி தேவி பட்டுப் புடவையை கட்டிவிட, மங்களகரமான, வார்த்தைகளையுடைய சிஷ்டர்கள், வேதங்களை ஓத, ரங்கநாதன் ஆண்டாளுடைய கையைப் பற்ற, அம்மி மிதித்தாள். பிறகு, தம்பதிகளை மஞ்சனமாட்டி அலங்கரித்து ஆளை மேல் உட்கார வைத்து நான்கு வீதிகளிலும் அழைத்து வந்தனர்'. இப்படி, தான் கண்ட கனவை ஆண்டாள், தோழியிடம் கூறி ஆனந்தப்பட்டாள்.

பெரியாழ்வார், “இன்னும் பகவான் வந்து ஆண்டாளை மனம் செய்து கொள்ளவில்லையே” என்று வருந்தினார். ஊர் மக்கள் எல்லோரும், ‘பகவானாவது இவருக்காக வந்து கல்யாணம் செய்து கொள்வதாவது’ என்று கேவி பேசினர். பெரியாழ்வார், ஞானியாக இருப்பதால் ஆண்டாளுடைய நிலையை அறிந்திருந்தார். ஊர் மக்களால் ஆண்டாளுடைய நிலையை புரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை. ஸ்ரீ ரங்கநாதன், இனி ஆண்டாளைக் காக்க வைக்கலாகாது என்று எண்ணி, ஆண்டாள் களவில் கண்டது போல், ஆயிரம் யானைகள் சூழ பெரியாழ்வாருடைய க்ருஹத்தை விசாரித்துக் கொண்டு வந்தான். யாரோ ஒரு பையன் ஆழ்வாருடைய வீட்டை விசாரிக்கிறானே என்று ஊரார்கள் பலவிதமாக எண்ணினர். சில சாதுக்கள், பகவானே மனுஷ்யராக வந்திருக்கிறார் என்றனர். சிலர், யாரோ ஒரு பெரிய தனவான் போலிருக்கிறது என்றனர். சிலர், ராஜாவோ என்றனர். ஆனால், பெரியாழ்வாருக்கும் ஆண்டாளுக்கும், வந்திருக்கிறது பகவான் என்று தெரியும். பகவான், யாருக்குத் தன்னை காட்டிக்கொள்ள வேண்டும் என்று நினைக்கிறானோ அவர்களுக்கு மட்டும் புரிய வைக்கிறான்.

பெரியாழ்வாரும், சந்தோஷத்துடன் கண்யாதானம் செய்து கொடுத்தார். வெகு விமரிசையாக கல்யாணம் முடிந்தது. பிறகு, ரங்கநாதன், ஆண்டாளை அழைத்துக் கொண்டு, பெரியாழ்வாரும் உடன் வர ஸ்ரீரங்கத்திற்கு கிளம்பினார். ஊர் மக்களோ, ஸ்ரீரங்கநாதனே மனமகனாக வந்திருக்கிறான், அதனால் பெண்ணை அழைத்துக்கொண்டு ஸ்ரீரங்கம் போகிறான் என்று நினைக்காமல், மனமகனுக்கு ஸ்ரீரங்கம் சொந்த ஊர் போலும், என்றனர். ஸ்ரீரங்கநாதன், ஆண்டாளை அழைத்துக் கொண்டு ஸப்த ப்ரகாரங்களை பிரதக்கினமாக வந்து, ஸ்ரீரங்கம் கோயிலுக்குள் நுழைந்தான். கருட மண்டபத்தைத் தாண்டி சந்தன மண்டபத்தையும் த்வயானுஸந்தான ஸ்தம்பம், காயத்ரி மண்டபம் முதலியவைகளையும் தாண்டி சன்னிதிக்கு வெகு வேகமாக சென்றான். பெரியாழ்வார், கூட தொடர முடியாமல் பின்னால் வந்து கொண்டிருந்தார். சன்னிதியில், ரங்கநாதன் அர்ச்சாவதாரத்துடன் சேர்ந்துவிட, ஆண்டாளும் தன்னுடைய பர்த்தா என்ற எண்ணத்துடன் உரிமையாக பெருமாளின் திருவடியை ஆலிங்கனம் செய்ய அவரும் மறைந்தான். அனைவரும் இதைப் பார்த்து ஆச்சர்யப்பட்டனர்.

பெரியாழ்வார், “இரு மகள் தன்னையுடையேன் உலகம் நிறைந்த புகழால் திருமகள்போல் வளர்த்தேன் செங்கண்மால்தான் கொண்டு பேரனான்” என்று. பூர்வங்கநாதன் ஆண்டாளை மணந்ததால் சந்தோஷத்துடனும், ஆண்டாள் தன்னை விட்டுப் பிரிந்ததால் துக்கத்துடனும் பூவில்லிபுத்தூர் வந்து சேர்ந்தார்.

ஆண்டாளுக்கே உரிய தனிச்சிறப்பு என்னவென்றால் கோபிகைகள், ஆழ்வார்கள் முதலியோருடன் பக்த கோஷ்டியிலும், ருக்மிணி முதலியவர்களுடன் நாயகியாகவும் சேர்ந்து பகவானுடைய சபையை அலங்கரிப்பதுதான். இப்படியாக, விபவாவதாரமாக இருந்து நமக்கு பாசரங்களை அருளின ஆண்டாள், அர்ச்சாவதாரமாக பூர்வங்கநாதனுடைய ஸன்னிதியில் இருந்து கொண்டு ஜீவனைக் கடாக்ஷித்து ரங்கநாதனுடைய அருளை பெற்றுத் தருகிறாள்.

நீளாதுங்கஸ்தனகிரிதமே ஸ-பத்முத்போத்ய க்ருஷ்ணம்
பாரார்த்யம் ஸ்வம் ஸ்ராதி ஸத பரிசுஸ்மித்த மத்யாபயந்தி /
ஸ்வோச்சிஷ்டாயாம் ஸ்ரஜிநிகளிதம் யாபஸாத் க்ருத்ய புங்க்தே
கோதா தஸ்யை நமதீதமிதம் பூயனவாஸ்து பூய: //

□

அறிவிப்பு : ‘மதுரை’, ஜூன் ’97 இதழுடன் இரண்டு வருஷம் பூர்த்தியாகியிருந்து. சந்தாதாரர்கள் மூன்றாம் வருஷத்திற்கான சந்தாவை புதுப்பித்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

வருஷ சந்தாவைகான குமாரனு டிராப்ஸ்ட ‘குருஜி பூந் முரளீதர ஸ்வாமிகள் மிஷன்’ என்ற பெயரில் வாங்கி, உறை மீது

மதுரைரி,

V. சங்கரன்,

5/3, MIG Flats, பி.டி. ராஜன் ஹோடு,

கே.கே. நகர், சென்னை - 600 078.

தொலை பேசி எண் : 4840527

என்ற விலாகந்திற்கு அனுப்பவும். மணியாச்சர் மூலமும் அனுப்பவாம். மிஷன் சார்பில் “சாந்தீபனி குருகுலம்” என்ற கால்கள் கீழ் சாமவேத பாடசாலையும், பஜார்வேத பாடசாலையும் கெள்ளை வளச்சுவாக்கத்தில் நடைபெறுகின்றன. பாடசாலைக்கு நன்கொடைகள் வாவேந்கப்படுகின்றன. அனுப்பும் நன்கொடைகளுக்கு வருமான வரி விலக்கு உண்டு.

பாடசாலைக்கு வித்யாரந்திகளையும், ‘மதுரை’ இதழுக்கு சந்தாதாரர்களைச் சேர்ந்தும், விளம்பரங்களை அனுப்பி வைத்தும் உதவக் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

நகூத்திரங்களின் பெருமைகளும் விளக்கங்களும் - 2

- நித்யகளிலோத்ரி ப்ரஹ்மஸீ
A. சுந்தரேச ஸர்மா வாஜூபேயாஜி

ஒவ்வொரு ஜீவராசியும் இருபத்தி ஏழு நகூத்திரங்களில் ஒன்றில் ஐனிக்கிறது. அந்த நகூத்திரங்களின் குணங்களைப் பொருத்து அந்த ஜீவராசியின் குணமும் அமைகிறது. எந்த ஒரு காரியத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் நான், நகூத்திரம் பார்த்து செய்ய வேண்டியது மிகவும் முக்கியமாகும். அவ்விதம் பார்த்துச் செய்வதால் மிக நன்மைகளும் காரிய ஸித்திகளும் ஏற்படுகிறது.

நகூத்திரங்களின் இருபத்தி ஏழு, அப்பளிரி முதல் ரேவதி வரை என்று ஜோதிஷம், புராணங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. வேதத்தில், கருத்திகை முதல் பரணி வரை என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. மேலும், வேதத்தில் உத்ராடத்திற்கு மிறகு அபிஜித் என்னும் ஒரு நகூத்திரம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அதற்கு மிறகு திருவோணம். ஆக, 28 நகூத்திரங்கள் என்று வேதத்தில் வருகிறது. உத்ராடத்தின் பின் இரண்டு பாதங்களையும் திருவோணத்தின் முன் இரண்டு பாதங்களையும் சேர்த்து அபிஜித் நகூத்திரம் என்று வ்யவஹரிப்பது வழக்கு.

இனி, ஒவ்வொரு நகூத்திரத்தைப் பற்றியும் நாம் விளக்கமாக பார்ப்போம்.

ரோஹிணீ

ரோஹிணீ நகூத்திரம் உயர்வானது. சந்திரனுக்கு ப்ரியமான நகூத்திரம் இது. வருஷபாசியைச் சேர்ந்தது. இதன் தேவதை ப்ரஜாபதி என்கிற ப்ரஹ்மா ஆவார். அவர் நான்கு கைகளுடன் கமண்டலு, ஜூபமாலை, வரத, அபய ஹஸ்தங்களுடன் ப்ரகாசிக்கிறார். நல்ல வெண்மை நிறம் கொண்டவர். ரோஹிணீ நகூத்திரம் ஆகாசத்தில் கர்ட்டம் போன்ற ரூபமாக 12 நகூத்திரங்களால் காட்டப்படுவதாக வான சாஸ்திரக்ஞர்கள் கூறுகிறார்கள். இந்த நகூத்திரம் சந்திரனுக்குத் தெற்கே தெரியும்.

மாசி மீ 8-ந் தேதி முதல் மாசி மீ 20-ந் தேதி முடிய மாலை 6 மணிக்கு மேல் தலைக்கு மேலே பார்த்தால் இதைக் காணலாம். ரோஹிணீயில் பிறந்தவன் பொதுவாக உண்மையில் நாட்டம் கொண்டவனாகவும், சுத்தனாகவும், அனுஷ்டானங்களில் ஈடுபாடு உள்ளவனாகவும், இனிமையாக பேசுபவனாகவும், ஸ்திர புத்தியடையவனாகவும் தருட சீர்வானாகவும் இருப்பான். ரோஹிணீ நகஷத்திரக்காரர்களை எல்லோரும் ப்ரியப்படுவார்கள். தானத்தில் மிகவும் பற்றுள்ளவர்களாக இருப்பர். எவ்வளவு கண்டம் வந்தாலும் பொறுத்துக் கொள்ளும் தன்மை உடையவராக இருப்பர். பந்துக்களிடம் அவ்வளவு பற்றுள்ளவராக இருக்க மாட்டார். கபம் உடையவர். ப்ரியம் வைத்தால் பிறகு மாற்ற மாட்டார். சிறு வயதில் சிரமப்பட்டாலும் வயதான காலத்தில் சௌக்கியம் பெறுவார் என்று கூறப்படுள்ளது.

ரோஹிணீ நகஷத்திரத்தில் கண்யாதானம் (அக்ன்யாதானம்) செய்து கொண்டால் எல்லாவிதமான மேன்மைகளையும் அடைகிறான் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஸகல விதமான சுப காரியங்களுக்கும் உகந்ததான நகஷத்திரம்.

ரோஹிணீ நகஷத்திர யாகத்தில் ப்ரார்த்திக்கும் பொழுது நூற்றுக்கணக்கான வருஷம் ஜீவிக்கையை நமக்குத் தர வேண்டும் என்றும், எல்லா தேவர்களுக்கும் ப்ரியமான நகஷத்திரமாக இருக்கும் ரோஹிணீ, ப்ரஜாபதி தேவதையுடன் கூட வந்திருந்து, நாங்கள் அளிக்கும் ஹவிர்பாகத்தைப் பெறவேண்டும் என்றும் வருகிறது. பொதுவாக, ரோஹிணீ நகஷத்திரத்தில் பிறந்தவன் மாமாவிற்கு கெடுதல் உண்டாக்குவான் என்று உள்ளது. பரிஹாரமாக ரோஹிணீ நகஷத்திர ஜூனன் சாந்தி செய்துவிட்டால் தோஷம் நிவர்த்தியாகிவிடும்.

ரோஹிணீ, கருஷ்ணன் ஜூனித்த நகஷத்திரம். ரோஹிணீ நகஷத்திரக்காரர்கள் அம்பாளை உபாஸிக்க, மிகவும் நன்மையுண்டாகும்.

(தொடரும்)

பக்தர்களின் கேள்விகளுக்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் அளித்த பதில்கள்

கேள்வி : உலகம் முழுவதும் ஒரு காலத்தில் ஸநாதன மதமே பரலீயிருந்ததாக அனைவராலும் கூறப்படுகின்றது. இருந்தும், அயல் தேசங்கள் போகக்கூடாது என்றும் அயல் தேசங்களில் யாகங்களோ ஹோமங்களோ செய்யக் கூடாது என்றும் சொல்வது எப்படி சரியாகும்.

பதில் : மீதி யுகங்களில் அனுஷ்டிக்கப்பட்ட எவ்வளவோ விஷயங்களையே, கலியுகத்தில், நம் தேசத்துலேயே அனுஷ்டிக்க சாஸ்திரங்களில் தடையுள்ளது. அது போல், ஒரு காலத்தில் ஜகத் முழுவதும் ஸநாதன மதமே வியாபித்திருந்தபோதிலும் இந்த யுகத்தில் பாரத தேசத்தில் மட்டுமே கர்மாக்களை (அக்னி உபாஸனையை) செய்ய அனுமதியுள்ளது.

கேள்வி : தியானம் செய்யும் பொழுது, எந்த ஆஸனத்தில் அமர்ந்து கொண்டு செய்வது நல்லது?

பதில் : எந்த ஆஸனம் சௌகர்யமாக உள்ளதோ அதில் அமர்ந்து கொண்டு செய்யலாம். எப்பொழுதும் சுகாஸனத்தில் நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து கொண்டு பழகுவதிலேயே பெரும் பலன் உள்ளது.

கேள்வி : தேஜஸ் என்பது என்ன?

பதில் : எவ்வளவுக்கெவ்வளவு மனம் அடங்கியுள்ளதோ, அவ்வளவுக் கவ்வளவு கண்களில் ஓளி கூடும். அதுவே தேஜஸ் ஆகும்.

கேள்வி : தியானத்தை எவ்வளவோ பேர் பழகியும் ஒரு சிலருக்கே ஸித்தி ஏற்படுவது ஏன்?

பதில் : மனதை, உலக விஷயங்களில் செல்லாமல் அடக்க சக்தி இல்லாததே காரணம். மனதை நம் வசத்தில் கொண்டுவர வேண்டுமே தவிர, அது இழுக்கும் இழுப்பிற்கு நாம் போகக் கூடாது.

கேள்வி : ஒருவர் பஜனம் மட்டுமே செய்து வருவதீனாலேயே ஸமாதி வரைக்கும் போகமுடியுமா?

பதில் : சந்தேகமே வேண்டாம், கண்டிப்பாகப் போக முடியும்.

கேள்வி : உங்களுக்கு எதாவதோரு வீதத்தில் கைங்கரியம் செய்ய ஆசைப்படுகின்றேன்; என்ன செய்யலாம்?

பதில் : ஒவ்வொருவரும், அவரவர்கள் இருக்கும் இடத்தில் தனியாகவோ அல்லது பலருடன் சேர்ந்தோ, தினமும் “ஹரே ராம ஹரே ராம ராம ஹரே ஹரே, ஹரே கருஷ்ண ஹரே கருஷ்ண கருஷ்ண கருஷ்ண ஹரே ஹரே” என்று சொல்லி வருவதுதான் எனக்குச் செய்யும் உண்மையான கைங்கரியம் ஆகும். நாம் ஸங்கீர்த்தனம் செய்பவர்கள் இடத்தில் வரும் பீதி, எனக்கு வேறு யார் இடத்திலும் வருவதில்லை.

உலகத்தில் எல்லா மதத்தைக் காட்டிலும் உயர்ந்த மதம் ஒன்று உண்டு. அந்த மதத்தீர்கு ‘நம்பிக்கை’ என்று பெயர். நாம், வாழ்க்கையில் பல அவதிகளுக்கு ஆளாவதற்கு, நமது அவநம்பிக்கையே காரணம். உதாரணத்தீர்கு, ஒன்று சொல்கின்றேன். நாம், வீடு கட்டும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளோம். மேலே காண்கரீட் தன வரிசை போட்டு கொண்டிருக்கின்றோம். லேசாக வானம் இருட்ட ஆரம்பிக்கின்றது. உடனே நாம், ‘இன்று நன்றாக மழை வரத்தான் போகின்றது. கண்டிப்பரக மழை பெய்யும். நாம் இன்று பெரிய நஷ்டத்தை அடையப் போகின்றோம்’ என்று நிர்சயமாக நினைக்கிறோம்.

மற்றொரு சமயம், விவசாயம் செய்கின்றோம். நிலத்தை உழுது, விதை விதைத்து, மழைக்காக காத்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். வானம் நன்றாக இருண்டு, மேகங்கள் திண்ணு, மழை நன்றாக வருவதற்கான அறிகுறி தென்படுகின்றது. அப்பொழுது, ‘ஆமாம், இதுபோலதான் மேகங்கள் வரும், கருக்கும், ஆனால், பொட்டு மழைக்கூட வராது; இந்த சாகுபடியில் நமக்கு பெரிய நஷ்டம் தான் ஏற்படும் என்று தோன்றும்.

வாழ்க்கையில் நமக்கு எல்லா விஷயங்களும் ப்ரதிகூலமாகவே அமையும் என்று நாமாக கற்பனை செய்து கொண்டு, அவநம்பிக்கையினால் துக்கங்களை அனுபவிக்கின்றோம். ஒருவன், உண்மையில் ஒரு விஷயத்தை ஸாதிக்க நினைத்தால் அவனால் அதை நிர்சயம் ஸாதிக்க முடியும். அப்படி இல்லை என்றால் ஸாதிக்க வேண்டும் என்ற அவனது எண்ணமே பொய்யாகும்.

- குருஜி ஸ்ரீ முரளீதூர் ஸ்வாமிகள்.

பாவ லோகத்தில் ஒரு ஸஞ்சாரம் - 2

நான் வாசம் செய்யும் பூநீவனத்தில், கண்ணன் புகுந்து, வெண்ணை திருடாத வீடே இல்லை எனலாம். எல்லோரும் வெளியில் ஒப்புக்காக இப்படியெல்லாம் கண்ணன் தயிர், பால், வெண்ணை எல்லாம் திருடுகின்றானே என்று வருத்தப்பட்டு ஒருவருக்கொருவர் பேசிக் கொள்வோம். சில ஸமயங்களில், இந்த அன்புத் தொல்லை அதிகமாகும் பொழுது, அவனுடைய தாயார் யசோதாம்மாவிடம் கூட சென்று சொல்வதுண்டு. ஆனால், நாங்கள் எல்லோரும், கண்ணன் ஒவ்வொரு க்ருஹமாக வந்து இப்படி திருடிச் செல்வதை பெரிய பாக்யமாகவே கருதி வருகின்றோம். அதற்காக, நாங்கள் சுலபமாக தெரியும்படியோ, எடுக்கும்படியோ, பால், வெண்ணை, தயிர் சட்டிகளை வைக்கவே மாட்டோம். நாங்கள் எப்படியெல்லாமோ சிரமப்பட்டு ஒளித்து வைக்கும் சட்டிகளை, கண்ணன் மிக சுலபத்தில் கண்டுபிடித்துவிடுவான். எங்களுக்கெல்லாம் இது ஒரு விளையாட்டாகக் கூட போய்விட்டது.

மார்கழி மாதத்தில், ஒரு நாள், அதிகாலையில் யமுனையில் ஸ்நானம் செய்தால் விசேஷம் என்பதால் நானும் இன்னும் சிலரும் பேசிக்கொண்டே ஸ்நானம் செய்யச் சென்றோம். எங்களுடன் கோபம்மா என்ற மாதுபூநீயும் வந்தாள். ஒவ்வொருவரும், நீல வர்ணமுடைய இந்த குண்டு பையன் பூநீவனத்தில் அடித்துவரும் ஓரட்டியை பல விதமாக ரசித்துப் பேசிக்கொண்டே சென்றோம். ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் க்ருஹத்திற்கு, பகவான் வெண்ணை, பால், தயிர் திருட வந்ததையும் தானும் தன் குடும்பத்தாரும் அவனிடம் ஏமாந்த கதையை பெருமித்துடன் சொல்லிக் கொண்டே சென்றோம். எங்களுடன் வந்த கோபம்மாவோ, ‘இது வரை அந்த குண்டு பையனுடைய பாச்சா எங்களிடம் மட்டும் பலிக்கவில்லை. ஒரு நாள் கூட அவனால் எங்கள் வீட்டில் திருடமுடியவில்லை’ என்று உள்ளுக்குள் வருத்தத்தை வைத்து கொண்டும், வெளியில் பெரிய பெருமையாகவும் பேசலானாள்.

இதையெல்லாம் கேட்டு கொண்டே உடன் சென்ற நான், ‘எப்படி இந்த பூநீவனத்தில் உன்னுடைய வீடு மட்டும் தப்பியது?’ என்று கேட்டேன். ‘அதற்கு என்னுடைய பெண் ஸாமதியின் ஸாமர்த்தியம்தான் காரணம். அவள், மிகவும் கெட்டிக்காரி. அவளை ஒருவராலும் ஏமாற்ற முடியாது’, என்று தன்னுடைய பெண்ணின் பிரதாபங்களை பெருமையாக பேசலானாள்.

'இவற்றையெல்லாம் கண்ணன் எங்கிருந்தோ மறைந்து கேட்டிருக்க வேண்டும்', என்ற விஷயம் நாங்கள் ஸ்நானம் செய்து திரும்பி வந்தவுடன்தான் எங்களுக்கே புரிந்தது.

கோபம்மாவின் வீட்டு திண்ணையில் உட்கார்ந்து கொண்டு ஸமதி ஒரு நோட்டில் "பூரீராமஜயம்" எழுதி கொண்டிருந்தாள். உள்ளே நிறைய பானை சட்டிகளில் பால், வெண்ணை, தயிர் எல்லாம் உறிகளில் வைக்கப் பட்டிருந்தது. கண்ணனை, உள்ளே விடக்கூடாது என்பதற்காகவே வாசல் கதவைப் பூட்டி சாவியை இடுப்பில் சொருகிக்கொண்டு 'பூரீராமஜயம்' எழுதிக் கொண்டிருந்தாள். சுருள் சுருளான கேசங்கள், இறுக்கிக் கட்டிய சாந்து கொண்டை. அதில் ஒரு மயில் பீவி. கழுத்தில் புலி நகம் பொருந்திய சங்கிலி. காதுகளில் குண்டலங்கள், இடுப்பில் தங்க அரைஞான், அழகான பட்டு வஸ்திரம். மேற்படி அலங்காரங்களுடன் கால்களில் சலங்கை கொஞ்ச, கையில் ஒரு புல்லாங்குழலையும் வைத்து கொண்டு ஸமதியிடம் மெதுவாக வந்து "அக்கா, அக்கா" என்று அழைத்தான். "வீட்டில் யாரும் இல்லையா?" என்று கேட்டான். நான் வேணுமானால் உள்ளே போய் பார்க்கட்டுமா என்றான். என்ன எழுதுகின்றாய்? என்றும் கேட்டான். வீட்டின் உள்ளே நுழைபவன் போல் பல முறை முயற்சி செய்தான். அவன் தன்னை ஏமாற்றி விட்டு உள்ளே நுழைந்து வெண்ணையை எடுக்க முயல்கின்றான் என்பதை யூகம் செய்து அவனை குண்டுகட்டாக தூக்கி தன் பக்கத்தில் உட்கார வைத்துக் கொண்டாள். நாங்கள் எல்லோரும் ஸ்நானம் செய்து வருவதை பார்த்தவுடன் "நான் போய்விட்டு, பிறகு வருகின்றேன் அக்கா" என்று ஒரே ஒட்டமாக ஓடி விட்டான்.

ஸமதியும் அவன் வந்தது முதல் எல்லாவற்றையும் வர்ணித்து தன்னுடைய ஸாமர்த்தியத்தில், கண்ணனிடமிருந்து வெண்ணையை யெல்லாம் காப்பாற்றி விட்டேன் என்று பெருமைப்பட்டாள். கோபம்மாவும் தன்னுடைய பெண்ணின் ஸமார்த்தியத்தை எல்லோர் முன்பும் மெச்சிக்கொண்டாள். எல்லோரையும் தன் வீட்டிற்குள் வந்து தாம்புலம் வாங்கிச் செல்ல வற்புறுத்தி பூட்டை திறந்து எங்கள் எல்லோரையும் உள்ளே அழைத்துச் சென்றாள். கதவைத் திறந்தவுடன், ஸமதிக்கும் கோபம்மாவிற்கும் உள்ளே ஒரு பெரிய பட்டாளமே வந்து பால், தயிர், வெண்ணையைத் திருடித் தின்று, சட்டி பானைகளை உடைத்து போட்டிருப்பதைப் பார்த்தவுடன் என்ன செய்வுதென்றே தெரியவில்லை.

எங்கள் எல்லோரையும் பார்த்து இருவரும் அசுடு வழிய சிரித்தனர். எங்களுக்கெல்லாம் ஒரே சந்தோஷம். ஸாமதி, தன் தாயாரிடம், 'வீட்டு முற்றத்தின் வழியே திருடுவதற்காக ஒரு பட்டாளத்தை அனுப்பிவிட்டு தான் வாசல் வழியாக வந்துள்ளான் கண்ணன். அதுவும், நான் உள்ளே போய்விடக் கூடாது என்பதற்காகவும், எனக்கு எந்த சந்தேகமும் வந்து விடக்கூடாது என்பதற்காகவும் தான், என்னிடம் உள்ளே நுழைய முயற்சி செய்வது போலவும், பல விதமாக குழந்து பேசியும், எங்களை வாசலிலேயே இருக்க செய்துள்ளான் என்பது இப்போதுதான் புரிகின்றது' என்றாள்.

நாங்கள் எல்லோரும் ஸ்ரீவணத்தின் கோபம்மா வீட்டிற்கு மட்டும் இருந்த ஒரு குறை தீர்ந்ததாகத்தான் நினைத்து சந்தோஷப்பட்டோம். ஸாமதியும், கோபம்மாவும் கூட நிர்ச்சயமாக அப்படித்தான் நினைத்து சந்தோஷித்திருப்பார்கள்.

- ஸ்ரீ க்ருஷ்ணபாத்ரேஷு

ஒரு ஸமயம், ராமக்ருஷ்ண பரமஹம்ஸரும் ஹ்ருதயனும் சேர்ந்து கல்கத்தாவில், கங்கை கரை ஸமீபம் சென்று கொண்டிருக்கின்றார்கள். அப்பொழுது, அங்கு ஒரு ப்ராஹ்மணன், தொலைவில் அமர்ந்து கொண்டபடியே பரமஹம்ஸரைப் பார்த்து “என்ன பூஜாரி சௌக்கியமா? எப்படியிருக்கின்றாய்?” என்று ஸர்வ அஸ்தியமாக கேட்கின்றான். ஹ்ருதயன், பரமஹம்ஸரைப் பார்த்து, ‘மன்பெல்லாம் தங்களிடம் இவன் எவ்வளவு பயத்துடனும் மரியாதையடைவும் நடந்து கொள்வான். இப்பொழுது இப்படி நடந்து கொள்ள என்ன காரணம் இருக்க முடியும்?’ என்று கேட்கின்றான். பரமஹம்ஸர் சீரித்து கொண்டே, அவன் கையில் கொஞ்சம் ஸில்லரை சேர்ந்திருக்கும், அதுதான் காரணம்’ என்று கூறினார்.

மனிதனிடம் பணம், அகங்காரத்தை உண்டு பண்ணுவது போல் வேறு எதுவும் அந்த அளவிற்கு அகங்காரத்தை ஏற்படுத்துவது இல்லை.

- பாவாஜி

வேத கதைகள் - 3

- தர்மக்ஞர் மேலக்காவிரி
ப்ரஹ்மபூநீ பஞ்சாபக்கேச சாஸ்திரிகள்

“அக்னே: த்ரய: ஷ்யாம்ல: ப்ராதா: ஆஸன்:”

நாம் ஹோமம் செய்யக்கூடிய அக்னிக்கு, முன்பு உடன் பிறந்த முத்தவர் மூன்று பேர் இருந்தனர். அக்னியில், ஹோமம் செய்யப்படும் பொருட்களை, அந்தந்த தேவதைகளுக்கு நேரில் கொண்டு போய் கொடுக்க வேண்டியது அக்னியின் கடமை. ஒரு சமயம், அக்னிக்கு முத்தவர்களான மூவரும், இந்த வேலையைச் செய்யும் பொழுது, அஸூரர்கள் அவர்களைக் கொன்று தேவர்களுக்குரிய ஹவிர்பாகங்களை எடுத்துச் சென்றனர். இராமயனத்திலும், இராவணன் இவ்வாறு செய்தான் என்று உள்ளது.

இதனால், இப்பொழுதுள்ள அக்னியும், தன் தொழிலைச் செய்யும் பொழுது தனக்கு ஆபத்து வந்துவிடுமோ என்று பயந்து ஜலத்திற்குள் ஓளிந்து கொண்டான். அக்னி இல்லாவிட்டால் தேவர்கள் பட்டினியாக இருக்க நேரிடுவதால், அவர்கள் அக்னியைத் தேடினர். அப்பொழுது, ஜலத்தில் உள்ள மீன்கள் அக்னியைக் காட்டிக் கொடுக்க, தேவர்களும் அக்னியைக் கண்டுபிடித்தனர். இன்றும், ஜலத்தில் அக்னி இருப்பதை விஞ்ஞானத்தினால் அறிய முடிகிறது. ஜலத்திலிருந்து தான் நெருப்பான மின்சாரமும் கிடைக்கிறது.

தன்னைக் காட்டிக் கொடுத்தனால், அக்னியானவர் கோபம் கொண்டு, மீன்களைப் பார்த்து, “உங்களை மனிதர்கள் அழிப்பார்கள்” என்று சாபம் கொடுத்தார். தேவர்கள் அக்னியை நோக்கி, “நீயும் உன் அண்ணன்மார்கள் போல் எங்களுக்காக ஹோமம் செய்த பொருட்களை பெற்று வரவேண்டும்” என்று கட்டளையிட்டனர். வேறு வழியின்றி, இக்கடமையை ஓப்புக் கொண்ட அக்னியானவர் ப்ரதியாக ஒரு வரம் வேண்டினார்.

'ஹோமப் பொருட்களை அக்னியில் போடும் பொழுது அக்னியில் விழாமல் அதைச் சுற்றியுள்ள பரிதிக்கு வெளியே விழுந்தால் அது தன் அண்ணன்மார்களுக்கு உரியதாக வேண்டும், என்று வேண்டினார். ஆதலால், நாம் ஹோமம் செய்யும் பொழுது, ஹோமப் பொருளானது பரிதிக்கு வெளியே விழுந்தால் அது அக்னியின் முத்தவர்களுக்குச் சென்று அவர்களை திருப்திபடுத்துகிறது.

இரண்டாவது அஷ்டகம் - மூன்றாவது ப்ரஸ்நம் கடைசீ அனுவாகத்திற்கு முன் அனுவாகத்தில் கீழ்க்கண்ட கதை வருகிறது.

ப்ரஹ்மா, அரசனான சந்திரனைப் படைத்தார். சந்திரன் ப்ராஹ்மனர்களுக்கும் ஓஷதிகளுக்கும் அரசன் என்று வேதம் கூறுகிறது.

**ஸோயோவா ஒஷதீனாம் ராஜா
தஸ்மாத் ஸோய ராஜானா: ப்ராஹ்மணா:**

சந்திரனை அனுஸரித்து மூன்று வேதங்களையும் ப்ரஹ்மா கண்டுபிடித்தார். அவைகளைத் தன் கையில் அடக்கிக் கொண்டார். அந்த ஸமயத்தில், சூரியன் பெண்ணான ஸீதா என்பவள் சந்திரனைக் காதலித்தாள். ஆனால், சந்திரனோ ஸ்ரத்தா என்னும் பெண்ணைக் காதலித்தான். இதனால் வருத்தம் கொண்ட ஸீதை தன் தந்தையான சூரியனிடத்தில் இது பற்றி முறையிட்டாள்.

"ஓ தந்தையே! நான் சந்திரனை விரும்புகிறேன். அவனோ ஸ்ரத்தையை விரும்புகிறான். ஸ்ரத்தையினிடத்தில் அவனுக்குள் அன்பை மாற்றி என்னிடத்தில் அன்புள்ளவனாக செய்வதற்கு ஏதாவது உபாயத்தைச் செய்ய வேண்டும்" என்று வேண்டினார்.

சூரியன், தன் பெண்ணின் விருப்பப்படி சந்திரனுக்கு அவளிடத்தில் அன்பு ஏற்படுவதற்காக முகத்தில் பூசக்கூடிய ஒரு பவுடரைத் தயார் செய்து சதுர்ஹோத்ர மந்திரங்களால் அந்த பவுடரை அவள் முகத்தில் பூசினான். பிறகு அவளிடம், 'நீ தற்சமயம், சந்திரனுக்கு எதிரில் போய் நில். அவன் உன்னை தானாகவே தொடர்ந்து வருவான். உன்னிடம், அன்பு காட்டுவான்' என்று சொல்லி சூரியன் தன் பெண்ணை அனுப்பினான். ஸீதை என்னும் அந்தப் பெண்ணும் தந்தையின் சொல்படி மந்திரங்கள் கூறி பவுடர் பூசப்பட்ட முகத்துடன் சந்திரன் எதிரில் நின்றாள். சந்திரனும் அவள் முகத்தைக் கண்டு மயங்கி அவள் அருகில் வந்தான். ப்ரஹ்மா, தன் பிள்ளையான சந்திரனுக்கு தன்னால் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட மூன்று வேதங்களையும் கற்பித்திருந்தார்.

சந்திரனும், தன் தந்தை வேதங்களை எப்படி தன் கையில் அடக்கியிருந்தாரோ அது போலவே தானும் வேதங்களை தன் கையில் அடக்கியிருந்தான். தன்னை அணுகிய சந்திரனைப் பார்த்து அந்த ஸ்தையும், 'உனக்கு என்னிடத்தில் உன்மையான அன்பு இருந்தால் நான் எதைக்கேட்டாலும் கொடுப்பாயா' என்று கேட்டாள். அவளிடத்தில் அதிகமான அன்பு வைத்த சந்திரன், 'நீ எதைக் கேட்டாலும் அளிப்பேன்' என்றாள். அவள் அதற்கு, 'அப்படியானால் உள் கையில் உள்ள மூன்று வேதங்களையும் எனக்கு அளிக்க வேண்டும்' என்று கூறினாள். சந்திரனும், இதுவரையில் யாருக்கும் அளிக்காமல் தன் கையில் ரஹஸ்யமாக பாதுகாக்கப்பட்ட வேதங்களை அவனுக்கு அளித்தான். அவளை மனந்தும் கொண்டான். இவ்விதம் ஒரு 'ஸ்தா கல்யாணம்' வேதத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. இதிலிருந்து, தற்சமயம் நாகரீகமாகக் கருதப்படுகிற பவுடர் பூசுவது என்பது வேதத்திலேயே கூறப்பட்டுள்ளது.

இந்தக் கதையைப் பின்பற்றி, பூஈ வால்மீகி ராமாயணத்திலும் ஒரு கட்டம் வருகிறது. தன் ஆஸ்ரமத்திற்கு வந்த ராம, லக்ஷ்மண, ஸ்தை முதலியவர்களை அத்ரி முனிவரும், அனகுயை என்னும் அவர் பத்தினியும் வரவேற்று உபசரித்தனர். அது ஸமயம், ஸ்தை அனகுயையினிடம் பேசிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, ஸ்தா கல்யாண வைபவத்தை ஸ்தையையே கூறும்படி அனகுயை வேண்டினாள். ஸ்தையும் தன் கல்யாணத்தை நன்கு உரைத்தாள். இதனால் மகிழ்ந்த அனகுயையானவள், ஸ்தைக்கு பவுடர், மை, உயர்ந்த புடவைகள் முதலியவற்றை அளித்து கொரவித்தாள், என்று அயோத்யா காண்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

இவ்விதம், மந்திரங்களுக்கு தனிப்பட்ட பெருமை வேதத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

(தொடரும்)

மதுரபுரி ஆஸ்ரமத்தில், நான்காவது ப்ரஹ்மோத்ஸவம் ஆகஸ்ட் 26-ந் தேதி முதல் ஆரம்பம். உத்ஸவ க்ரமம், பின் அட்டையில் பார்க்கவும்.

வித்யா வினாய ஸம்பன்னா

இரு வனத்தில், தாமரை பூத்து குலுங்கும் குளத்தின் அருகில் பெரிய பெரிய மரங்கள் இருந்தன. சில மரங்கள் புஷ்பித்ததாகவும், சில மரங்கள், பழங்கள் பழுத்ததாகவும் இருந்தன. அந்த மரங்களைத் தேடி அநேக பசுவிகள் வந்த வண்ணம் இருந்தன. பக்கத்தில், பச்சை பசேல் என்ற அடர்ந்த மலையும் இருந்தது. இந்த குழ்நிலையைக் கண்டு மயங்கி ஒரு முனிவர் அங்கு வந்து ஆஸ்ரமம் அமைத்து பல சீடர்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டு அவர்களுக்கு வேதாந்த கல்வி போதித்து வந்தார். இந்த முனிவர் மெத்தப் படித்தவர். இவருக்குத் தெரியாத சாஸ்திரம் என்பதே கிடையாது. சுகல சாஸ்திரங்களிலும் கரை கண்டவர்.

சில காலம் சென்றது. வேறொரு முனிவர் அந்த கானகம் வழியாக செல்ல நேர்ந்தது. அந்த இடத்தின் ரம்யமான குழ்நிலை அவரையும் மிகவும் கவர்ந்தது. அவரும் சிறிது தூரம் தள்ளியிருந்த மரத்தடியில் தங்கி, தவம் இயற்ற ஆரம்பித்தார்.

முதல் முனிவர் பார்த்தார். எப்படியோ வந்திருப்பவர் சாஸ்திரங்களின் அப்யாஸம் இல்லாதவர் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டார். அவரை ஏனான்படுத்த விரும்பி தனது சீடர்களை அவர்களிடம் அனுப்பி, தங்களுக்கு வேதாந்த சாஸ்திரப் பாடம் போதிக்கச் சொல்லி கேட்கச் சொன்னார். சீடர்களும் அவ்வாறே சென்றார்கள். சென்ற அவர்கள் அவரை நமஸ்கரிக்கவில்லை. இவரிடம் தங்களுக்கு சாஸ்திரப் பாடம் போதிக்கச் சொல்லி கேட்டவுடன், அவரோ 'அவைகள் எல்லாம் எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது. உங்கள் குருநாதரோ மெத்தப்படித்தவர், அவரிடம் இருந்து நீங்களும் நன்றாகவே இதுவரை கற்று வந்துள்ளீர்கள் போல் உள்ளது. மற்றதையும் நீங்கள் அவரிடமே கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். உலகில் என்னைவிட கீழ்மையானவன் கிடையாது' என்று கூறிக்கொண்டே வந்திருந்த சீடர்களையே ஸேவித்து விட்டார். சீடர்கள் நடுங்கி விட்டனர். ஆனால், அதே சமயம் அந்த சீடர்கள் இந்த முனிவரை விட்டு அகலாமல், மீண்டும் மீண்டும் அவரை நமஸ்கரித்துத் தங்களை மன்னித்தருள கோரினார்கள். தங்களை சீடர்களாக ஏற்றுக் கொண்டு ஞானத்தை உபதேசிக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

(தொடர்ச்சி 24-ம் பக்கம்)

வேதமே ஆதாரம்

நம்முடைய மதத்திற்கு இந்து மதம் என்ற பெயர் விதேசிகளால் நமக்கு கொடுக்கப்பட்டதாகும். பிறகு, நமது மதத்திற்கு என்ன தான் பெயர்? வைதீக மதம் என்று பெயர். வைதீக மதம் என்றால் வேதத்தை ஆதாரமாகக் கொண்ட மதம் என்று பொருள். ஒரு நாமமும் ஒரு ரூபமும் இல்லாத பரமாத்மாவை அடைய பலவிதமான ரூபங்கள், பலவிதமான வழிபாட்டு முறைகள். அநேகர், எத்தனையோ கடுமையான சாதனைகளை செய்தும் ஒரு பலனையும் அடையாததற்குக் காரணம், அவர்கள் செய்த, செய்யும் சாதனைகள் சாஸ்திர சம்மதம் இல்லாததே ஆகும். வேதத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டது தான் சாஸ்திரங்கள். ஒரு கார்யத்தை செய்யும் பொழுது நமக்கு, எது சரி என்று படுகின்றதோ அதை செய்வது தகாது. ஏன் என்றால், நம்முடைய மனது ராக த்வேஷங்களுக்கும் பகஷி பாதங்களுக்கும் உட்பட்டது. மேலும் கண்ணுக்குத் தெரிகின்ற விஷயங்களே நமக்கு சரியாக புரியவில்லை; பிறகு தானே அமானுஷ்யமான விஷயங்களைப் பற்றி புரிவதற்கு.

சாஸ்திரங்களைக் கொடுத்த மகான்களின் ஆயுள் காலம் பல்லாயிரக்கணக்கான வருடங்கள். இந்திரியங்களை நிகரவும் செய்து, மனதை அடக்கி அவர்கள் தனது யோக சக்தியால் க்ரஹித்துக் கொடுத்தது தான் சாஸ்திரங்கள். ஆகவே தான், ஸ்ரீக்ருஷ்ணனும் கீதையில், “ஒரு கார்யத்தை செய்ய முடிவெடுக்கும் பொழுது, சாஸ்திரங்களை பிரமாணமாக வைத்துக்கொள்” என்கிறான். இப்படி உள்ள சாஸ்திரங்களுக்கு ஆதாரம் வேதம்.

வேதமே பகவானுடைய ஸ்வரூபம். வேதம் அநாதி. சிவ பக்தி செய்பவர்களுக்கும் ஹரி பக்தி, தேவி பக்தி செய்பவர்கள் எல்லோருக்கும் ஆதாரம் வேதம். இப்படி ஒரு ஸ்வாமி இருக்கிறார்; இவருக்கு இதெல்லாம் ப்ரீதி; இவரை இப்படி பூஜை பண்ணனும் என்று காட்டிக் கொடுப்பது வேதம். ஆகவே, வேதம் அழிந்துவிட்டால் வழியாடுகள் எல்லாம் குளறுபடியாகிவிடும். ஆகவே, எப்பாடுபட்டாவது வேதத்தை ரஷிக்க வேண்டும். வேதத்தை ரஷிப்பது என்பது வேத புஸ்தகங்களை Print போடுவதோ, Libraryல் preserve பண்ணி வைப்பதோ ஆகாது. நம்முடைய குழந்தைகளை வேதம் படிக்க அனுப்ப வேண்டும். ஒரு குடும்பத்துக்கு ஒருவராவது வேதம் படிக்க வேண்டும். காலா காலத்தில் புருஷ குழந்தைகளுக்கு உபந்யனம் செய்து வைக்க வேண்டும். பெண்

குழந்தைகளுக்கு காலா காலத்தில் விவாஹம் செய்து விடவேண்டும். அடிக்கடி வேதம் படித்தவர்களை அழைத்து பாராயணங்கள் வைத்து சம்பாவணை எதேஷ்டமாக செய்ய வேண்டும். நாம் தான் இன்று தர்மத்தை விட்டு எப்படி எல்லாமோ வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். இதற்கு ஒரு பிராயச்சித்தமாகவாவது வேதம் படித்தவர்களுக்கும், அக்னிலோத்ரிகளுக்கும், வேத பாடசாலைகளுக்கும் நம்மால் முடிந்த அளவுகளில் எல்லாம் சகாயம் செய்து, வேதமாதாவின் அனுக்ரஹத்திற்கு பாத்திரமாவோம்.

ஸ்வாமி சன்னிதியில் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஒரு உண்டியல் வைத்து, நிதயம் ஒரு ரூபாய் போட்டு மாதம் ரூ. 30 ஆனவுடன் வேத பாடசாலைகளுக்கு கொடுத்து உதவலாம். சுலபமான வழி; சிரமமும் தெரியாது. ஆகவே, ஒவ்வொருவரும் தன்னால் முடிந்த வழிகளில் எல்லாம் ப்ரயத்தனப் படவேண்டும். தர்மம் செய்பவர்களை அந்த தர்மமே காப்பாற்றும். நல்ல கார்யம் செய்கின்றவனுக்கு ஒரு காலமும் ஒரு குறையும் ஏற்படாது. இப்படி சிறு பிரயத்தனம் நீங்கள் செய்ய ஆரம்பித்தால் கூட போதும். ஸ்ரீக்ருஷ்ண பரமாத்மா நம் பக்கத்தில் நின்று, பெரிய அளவில் செய்ய வைத்து, காரியத்தையும் பூரணமாக்கி நம்மையும் பூரணமாக்கி விடுவார்.

- குருஜி ஸ்ரீ முரளீதர ஸ்வாமிகள்.

22-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

சென்றவர்கள் வெகு நேரம் ஆகியும் திரும்பாததால், குருநாதர் (முதல் முனிவர்) அவர்களை தேடிக்கொண்டு வந்தார். ஆனால், அவர்கள் அனைவரும் திரும்பி வர மறுத்து விட்டனர். குருநாதர் (முதல் முனிவர்) அவர்களை நோக்கி 'இவர் எந்த சாஸ்திரமும் அறியாதவர், இவரை குருவாக அடைந்து ஒரு பயனும் உங்களுக்கு ஏற்படப்போவது இல்லை. திரும்பி வாருங்கள், என்று அழைத்தார். ஆனால் சீடர்களோ, 'சாஸ்திர அறிவினால் ஏற்படவேண்டியது வினாயமே. சாஸ்திர அறிவு இருந்தும் உமக்கு அது இல்லை. சாஸ்திர அறிவு இவருக்கு இல்லாவிடினும் அதன் பயனான வினாயம் இவரிடம் உள்ளது. ஆகவே இவரே ஞானத்தைப் போதிக்க அதிகாரி' என்று கூறிவிட்டார்கள். முதல் முனிவரும், பேசாமல் இரண்டாமவருடைய சீடராகி விட்டார். □

ஸ்ரீ குருஜியின் சம்பாஷணைகளிலிருந்து - 24

(பகவான் ஸ்ரீ ரமண மஹரிஷியின் அருணாசல அக்ஷர மணமாலை - ஸ்ரீ குருஜியின் உபன்யாஸத்திலிருந்து சில பகுதிகள் - தொடர்ச்சி)

ஓளவை போலிவைக்குன் ஏற்றுள்ளத் தந்தெனை
யானுவதுன் கடனெறுங்காலா

14

ஓளவை பிராட்டிக்கு கணபதி எங்ஙனம் அனுக்ரஹம் செய்தாரோ அவ்வண்ணமே எனக்கும் உன் அருளைத் தந்தருள் என்று பகவான் அருணாசலேப்பவர்களைப் பிராத்திக்கிறார்.

ஆச்சாரியனும் ஆச்சாரிய புத்திரனும் வேறு இல்லை என்பதால் கணபதியின் அனுக்ரஹம், பரமேஸ்வரனின் அனுக்ரஹம் தான் என்று கொள்ளலாம். அதனால், 'ஓளவைக்கு அனுக்ரஹம் செய்தது போல் எனக்கும் அனுக்ரஹம் செய்' என்று அருணாசலேப்பவர்களைப் ப்ரார்த்திக்கிறார் பகவான்.

ஓளவை பிராட்டிக்கு விவாஹம் செய்ய அவர் தந்தை ஏற்பாடு செய்திருந்தார். ஓளவைக்கு, விவாஹம் செய்து கொள்வதற்கு சம்மதம் இல்லை. தன்னை, கணபதிக்கு மட்டுமே ஆட்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று எண்ணம் கொண்டிருந்தார். அதனால், தனக்கு விவாஹம் என்ற விஷயத்தைக் கேட்டவுடன், கணபதியை சரணடைய, கணபதி வந்து ஆட்கொண்டார். அது போல் பகவான், 'உனக்கே ஆட்பட ஆசைப்படும் என்னை, கைவிடாமல் ஆட்படுத்திக் கொள்' என்கிறார்.

"ஓளவை" என்னும் சொல்லிற்கு "மாதா" என்ற பொருளும் உண்டு. நம் அனைவருக்கும் மாதா பார்வதி தேவிதான். ஆதி ஶங்கரரும், "மாதா ச பார்வதி தேவி பிதா தேவோ மஹேஸ்வரः" என்று கூறுகிறார். அருணாசலேப்பவர், பார்வதி தேவிக்கு தன் சீரலில் வைத்துக் கொண்டும் இருக்கிறார். தனக்கும் அவ்வாறே திருவடி சம்பந்தம் கொடுத்து ஆட்கொள்ள வேண்டும் என்று நாயகி பாவத்தில் பகவான் அருணாசலேப்பவர்களைப் ப்ரார்த்திக்கிறார்.

எப்பவரின் கருணை, மாதாவின் கருணையைக் காட்டிலும் உயர்ந்ததாக சொல்கிறார்கள். இங்கு “ஒளவை போல் எனக்கு” என்பதற்கு - “நீ மாதாவைப் போல் கருணைகாட்டி என்னை ஆட்படுத்திக்கொள்” என்று பகவான் அருணாசலேஸ்வரரைப் பிரார்த்திக்கிறார்.

மேலும், பகவான் சொல்லும் பொழுது, சகலத்தையும் துறந்துவிட்டு நீயே சரணம் என்று வந்திருக்கும் என்னை, உன் அருள் தந்து “ஆளுவது உன் கடன்” என்று சொல்கிறார்.

‘ஒளவை பிராட்டிக்கு அனுக்ரஹம் செய்தது போல் எனக்கு அனுக்ரஹம் செய்’ என்று சொல்வதில் ஒரு விசேஷம் இருக்கிறது. ஒளவையார், சரஸ்வதியின் அவதாரம். தெய்வ கதியில் பகவானை அடைபவர்களைக் காட்டிலும், விவேக கதியில் வருபவர்களைக் காட்டிலும், விரக்தி கதியில் வருபவர்களைக் காட்டிலும், அவதார புருஷர்கள் பர்சேஷ்டமாக கருதப்படுகின்றனர். அவர்களுக்கு எல்லா விதமான சாதனை கிரமங்களும், ரகசியங்களும் தெரிந்திருக்கும். ஒளவையார் பாடிய விநாயகர் அகவலைப் பார்த்தால் அது ஒரு ப்ரார்த்தனை ஸ்லோகமாக, பக்தி க்ரந்தமாக தெரிகிறது. ஆனால், சாதனையில் வரக்கூடிய அத்தனை ரகசியங்களும் அதில் இருக்கின்றன.

தியானம் செய்பவன், தன் சாதனை காலத்தில் விநாயகர் அகவலைப் படித்துப் பார்த்தால், ‘குண்டலீ அதனில் கூடிய அசபை விண்டெழு யந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து, முவாதாரத்தின் முண்டெழு கனலைக் காலால் எழுப்பும் கருத்தரிலித்தே’ என்ற வார்த்தைகளின் பொருள் அழகாக புரியும்’ ஒரு பெரிய அநுப్ரதிமானாக இருந்தால்தான் இப்பேர்ப்பட்ட வார்த்தைகள் வரும். இவை, மொழிக்கு அப்பாற்பட்ட தாகவுள்ளது. இதை சமாதி பாஷை என்று கூறுவார். எவ்வளவோ பேர் எழுதிய பாடல்கள் எல்லாம் காலத்தால் அழிந்து விடுகின்றன. ஆனால் திருவாசகம், திருவெம்பாவை போன்ற க்ரந்தங்கள் இன்னும் ஜீவித்துக் கொண்டிருக்கின்றன என்றால் அதற்குக் காரணம், மனிதர்களின் சாமரத்தியம் இல்லை; பகவான், அந்த க்ரந்தங்களை ஏற்றுக் கொண்டது தான். அதனால், நாமாக பகவானிடம் ப்ரார்த்தனை செய்வதைக் காட்டிலும், இப்பேர்ப்பட்ட மஹாத்மாக்கள் செய்த ப்ரார்த்தனையை வைத்துக் கொண்டு பகவானிடம் போவோமானால், பகவான் மிகவும் சந்தோஷப்பட்டு நமக்கு பரம அனுக்ரஹத்தைச் செய்வார். அதனால் தான் பகவான், “ஒளவை போல்” என்று ஒளவை பிராட்டியாரை முன்னிட்டு அருணாசலேஸ்வரனை ப்ரார்த்திக்கிறார்.

**கண்ணுக்கு கண்ணாய் கண்ணின்றி காணுனை
காணுவதேவர் பார் அருணாசலா**

15

உலகத்தை, நாம் ஸ்தால் கண்ணைக் கொண்டு பார்க்கிறோம். ஆனால், இங்கு 'கண்ணின்றி காணுனை' என்றால் என்ன? நாம் தியானம் செய்யும் பொழுது, மூர்த்தியை வீருதயத்தில் ருத்ராக்ஷமாலா பரானாகவோ, அல்லது அருணாசல மலையாகவோ அல்லது ரமண பகவானாகவோ தியானம் செய்கிறோம். அந்த மூர்த்தியை நாம் ஸ்தால் கண்ணால் பார்க்கவில்லை. மனதைக் கொண்டு, கண் இல்லாமலேயே பார்க்கிறோம்.

"காணுவதேவர் பார் அருணாசலா"

வேதாந்தி, தியானத்தில் ஏற்படும் காட்சியில் மயங்காமல், அந்த காட்சியை காண்பவன் யார் என்று விசாரிப்பான். அது, தான் எனகிற சைதன்யமான ஆத்மாவாகும். அதாவது, மனதால் தியானம் செய்யும் பொழுது ஏற்படும் ரூபத்தில் கவனம் செலுத்தாமல், அதன் ஆதாரத்தை கவனிக்க வேண்டும். மந்திரத்தை ஜூபம் செய்யும் பொழுது, ஜூபத்தைக் கவனியாமல், உள்ளிருந்து "ஜூபிப்பது யார்? என்பதை பார்க்க வேண்டும். இதைத் தான், காணுவது எவர்பார் அருணாசலா? என்று பகவான் கூறுகிறார்.

இந்த ஜூகத், நம் மனதில் தான் பிரதிபவிக்கிறது. மனதோ, ஆத்மாவின் மீதுள்ள ஒரு விசித்ரமான சக்தியாகும். நாம் தூங்கும் பொழுது மனம் லயமடைகிறது. இப்பிரபஞ்சம், மனதில் ஒடுங்கி விடுகிறது. நாம் தூங்கும் பொழுது, நம் கவலை, வீடு, பந்துக்கள், சரீரம் வரை எதுவும் தெரிவதில்லை. காலையில், நம் மனதிலிருந்து என்னைம் ஜோதியாகக் கிளம்பி, நம் தலையில் ஸஹஸ்ராரத்தில் அடித்து நமக்கு ஜூகத் தெரிகிறது.

சரீரம் உட்பட எல்லாமே நம் மனதின் ஒரு கற்பனைதான். அந்த மனதோ, அதிஷ்டானமான ஆத்மாவை அவலம்பித்துக் கொண்டிருக்கிறது. நமக்கு பிரபஞ்சம் தெரியும்வரை, அதிஷ்டானமாக இருக்கும் ஆத்ம வெள்ளு ஒருக்காலும் தெரியாது. உதாரணமாக, நாம் ஒரு வெள்ளைத் திரையில் படம் பார்க்கும் பொழுது காட்சியில் லயப்பட்டு, அதன் சோக மோஹாதீகள் நம்மைப் பாதிக்கின்றன. அப்பொழுது, அந்தக் காட்சிக்கு அதிஷ்டானமாக இருக்கும் வெள்ளைத்திரை

தெரிவதில்லை. காட்சி நின்றவுடன் திரை தெரிகிறது. அது போல், மனதில் இந்த மாயப்பிரபஞ்சம் தெரியும் வரை அதற்கு அதிஷ்டானமாக இருக்கும் ஆத்ம வஸ்து தெரிவதில்லை.

பகவானும், ‘அப்பளப் பாட்டில்’, ‘உள்முகப் பார்வை எனும் உலக்கையால் ஓயாயல் இடித்து’ என்று பாடுகிறார். நாம் பார்வையை உள்முகப்படுத்தி எண்ணங்களின் உற்பத்தி ஸ்தானத்தைப் பார்க்க வேண்டும். அவ்வாறு பார்க்கும் பொழுது அந்த உற்பத்தி ஸ்தானத்தை நாமாக கற்பனை செய்து கொள்ளக் கூடாது. எழும் எண்ணங்களை அதன் உற்பத்தி ஸ்தானத்திலேயே ஒடுக்க வேண்டும். இவ்வாறு ஒடுக்க ஒடுக்க, மனதிற்கு அதன் உற்பத்தி ஸ்தானத்தில் நிற்கும் சக்தி வந்து விடும்.

இவ்வாறு, எண்ணங்களை அதன் உற்பத்தி ஸ்தானத்தில் ஒடுக்க முயலும் பொழுது எண்ணங்களைப் பற்றிய விசாரம் செய்யக் கூடாது. உதாரணமாக, ‘கோவிலுக்குப் போக வேண்டும்’ என்ற எண்ணம் தோன்றினால் அங்கு ஏன் போக வேண்டும்? அதனால் என்ன பயன்?’ என்றெல்லாம் விசாரிக்காமல், ‘கோவிலுக்குப் போகவேண்டும்’ என்ற எண்ணம் யாருக்கு வந்தது என்று விசாரிக்க வேண்டும். எந்த விதமான வெளாஹீக எண்ணங்களும், தெய்வீக எண்ணங்களும் வரக் கூடாது.

இவ்வாறு எண்ணங்களை அடக்க பழகிக் கொண்டே வருவோமானால், எண்ணங்களானது மனதிலிருந்து கிளம்பி தானாக ஒடுங்குவதைப் பார்க்கலாம். அப்பொழுது, நாம் சாக்ஷி மாத்திரமாக, எண்ணங்கள் தாமாக ஒடுங்குவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தால் போதும். பழக்கத்திற்கு மாறாக, எண்ணங்கள் எழுந்தால் மட்டும் ஒடுக்கினால் போதுமானது. இவ்வாறு, ஒவ்வொரு எண்ணமாகக் கிளம்பி உற்பத்தி ஸ்தானத்தில் ஒடுங்க, கடைசீ எண்ணமும் கிளம்பி நாசமான பின், அங்கு ஊருமில்லை, பேருமில்லை, சரீரமும் இல்லை. எல்லாம் போய், தான் தானாகவே இருப்பான்.

(தொடரும்)
-தொகுப்பு: பூஷீ முரளீதரதாஸன்

மதுரை ஆளூரமத்தில், மூடிப்பத்தில் நகைட்பெற்ற ஸ்ரீ வீதா கல்யாண வைபவத்தில் கலந்து கொண்ட நம்பாடசாலை வித்யாரத்திகளின் ஒரு பகுதி.

(Photo by Sri Kalyanakrishnan)

செய்திகள்

ஜூன் 22-ந் தேதி முதல் ஜூன் 28-ந் தேதிவரை

நம் ஸ்வாமிகள், பெங்களூர் சாரதா சத்சங்கம் சார்பில், சிருங்கேரி மடத்தில் ‘பக்த வீஜயம்’ உபந்யாஸம் நிகழ்த்தினார்கள்.

ஜூலை 13-ந் தேதி

ஸ்ரீ பி.என். நாராயண சாஸ்திரிகள்-மேரு ட்ரஸ்ட் சார்பில், யீலை அப்பர் ஸ்வாமி கோவிலில் நடைபெற்ற ஷாடச மஹாகணபதி வேராமத்தில், நம் ஸ்வாமிகள் கலந்து கொண்டு அனுக்ரஹித்தார்கள்.

ஜூலை 16-ந் தேதி

நமது மிஷனின் கும்பகோணம் கிளை, நெம்பர் 50, காமாக்ஷி ஜோஸ்யார் தெரு, ஸ்ரீமான் ஸ்ரீநிவாஸ அய்யர் க்ருஹத்தில் ஆஷாட ஏகாதசரீரைய முன்னிட்டு நடைபெற்ற திவ்ய நாம ஸங்கீர்த்தனத்தில், நம் ஸ்வாமிகள் கலந்து கொண்டார்கள்.

ஜூலை 19-ந் தேதி, 20-ந் தேதி

பெஸன்ட் நகர், T-26A, 7-வது அவென்யுவிலுள்ள ஸ்ரீமான் ஆதிமூர்த்தி க்ருஹத்தில், 19-7-97 அன்று நடைபெற்ற ஸ்ரீ ஜயதேவரின் கீத கோவிந்த பஜனனயில், ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் கலந்து கொண்டார்கள்.

சென்னை ப்ரேமிக பவனத்தில், 20-7-97 அன்று காலை 7 மணியளவில் குரு ஸ்ரீமாவை முன்னிட்டு, வ்யாஸ பூஜை நடைபெற்றது. ஸ்ரீ மஹாபெரியவாளின் திவ்யமணி பாதுகைகளுக்கு, ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள், விசேஷ அபிஷேகம், ஆராதனை செய்தார். பிறகு, பெஸன்ட் நகர் க்ருஹத்தில் தோடர்ந்து நடந்த ஸ்ரீ ராதா மாதவ விவாஹ வைபத்தில் நம் ஸ்வாமிகள் கலந்து கொண்டார்கள்.

ஜூலை 18-ந் தேதி முதல் ஜூலை 22-ந் தேதி வரை

சென்னை, பெஸன்ட் நகரில் அமைந்துள்ள ஸ்ரீ ரத்னசிரியஸ்வரர் ஆலயத்தில், பக்த மண்டலி சார்பில், நம் ஸ்வாமிகள், ‘பக்த வீஜயம்’ உபந்யாஸம் நிகழ்த்தினார்கள். ஆஸ்திக மஹா ஜனங்கள் கலந்து கொண்டு கதா ஸ்ரவணம் செய்து ஆளந்தம் அடைந்தனர்.

கும்பகோணத்தில், மே மாதம் நடைபெற்ற பீரியமூர பெரியவாளின் 104-வது ஐயந்தி மாலோராத்தலை வைப்பத்தில் மதுரை பீரி டி. என். கேஷங்கோபாலன் அவர்களின் சிரஞ்சீகன் சிரஞ்சீகன் கல்லூரி ரங்கங் குழுவினரின் இசை நிகழ்ச்சி.

நாம ஸங்கீர்த்தனம்

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் ஆக்ஞானியின் பேரில், ஒரு நாம ஸங்கீர்த்தன இளைஞர் குழு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்தக் குழு, ஓவ்வொரு வீடாகச் சென்று “ஹரி நாம ஸங்கீர்த்தனம்” செய்ய சித்தமாக உள்ளது. இந்த நாம ஸங்கீர்த்தனத்தில்

“ஹரே ராம ஹரே ராம ராம ஹரே ஹரே
ஹரே க்ருஷ்ண ஹரே க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண ஹரே ஹரே”

என்னும் கலியை நாசம் செய்ய வல்லமை படைத்த மந்திரத்தை இரண்டு மணி நேரம் தொடர்ந்து ஐபிக்கப்படும். இதை எல்லா ஞாயிற்றுக் கிழமைகள், மற்றும் அரசாங்க விடுமுறை நாட்களில் காலை 9 மணி முதல் 11 வரை அல்லது மாலை 3 மணி முதல் 5 மணி வரை நடத்தத் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த நாம ஸங்கீர்த்தனத்திற்கு வரும் குழுவிற்காக எந்த விதமான கட்டணமும் இல்லை. பிரசாத விநியோகமோ, பணச் செலவோ கிடையாது. இதில் ஸத்ரீகள், புருஷர்கள் அனைவரும் கலந்து கொள்ளலாம். அக்கம் பக்கத்து வீடுகளில் உள்ள தெரிந்தவர்களையும் கலந்து கொள்ளச் சொல்லலாம். இதனை ஏற்பாடு செய்தவர்களுக்கும் கலந்து கொண்டவர்களுக்கும் உள்ள எல்லா விதமான ப்ரச்சனைகளும் தீர்ந்து விடுவது ப்ரத்யக்ஷம்.

இந்த நாம கீர்த்தனம் தங்கள் வீடுகளில் செய்ய விருப்பம் உள்ளவர்கள், தங்களின் பெயர், முழு விலாசம், நடத்த விருப்பமுள்ள தேதி, நேரம் (காலை அல்லது மாலை) எனகிற விபரங்களை முன் கூட்டியே கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு கடிதம் எழுதி அதன் உறை மீது “நாம ஸங்கீர்த்தனம்” என்று எழுதி அனுப்பவும். கடிதம் மூலம் மட்டுமே தொடர்பு கொள்ளவும். தொலைபேசி மூலமாகவோ நேரிலோ ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளை இது விஷயமாக தொடர்பு கொள்வதைத் தவிர்க்கவும்.

முகவரி :

குருஜி ஸ்ரீ முரளிதூர ஸ்வாமிகள் மின்ன்
‘ப்ரேமிக பவனம்’.

24, நேதாஜி நகர், ஜாபர்கான் பேட்டை,
சென்னை-600 083.

மங்களானி பவந்து

மதுரபூரி

Registered as Newspaper in India

R. No. 62828/95
Single Copy Rs. 5/-

Regd. No. TN/MS/(S)/714/97
Annual Subs. Rs. 60/-

வேஞ்சி: 3

ஆகஸ்ட் 1997

காலை: 1

ஸ்ரீ ஸ்ரீ:

மதுரபூரி ஆஸ்ரமம்

மாதுரியில் ஈமேத ஸ்ரீ ப்ரேமக வரதன்னின்
நான்காம் ஆண்டு ப்ரத்மோத்தவம்

26-8-97 முதல் 4-9-97 வரை
உத்ஸவ க்ரமம்

26-8-97	இரவு	7 மணி	நந்தோத்ஸவம்
27-8-97	இரவு	7 மணி	சிம்ம வாழ்நாளம்
28-8-97	இரவு	7 மணி	ஏகாதபரி
29-8-97	காலை	7 மணி	கஞ்ச சேவை
	இரவு	7 மணி	கோவிந்த பட்டாபிழேகம்
30-8-97	இரவு	7 மணி	யானை வாழ்நாளம்
31-8-97	இரவு	7 மணி	நிதுஞ்ஜோத்ஸவம்
1-9-97	இரவு	7 மணி	சேஷ வாழ்நாளம்
2-9-97	இரவு	7 மணி	புனரைமர வாழ்நாளம்
3-9-97	இரவு	7 மணி	ஸ்ரீவாவாஸம்
4-9-97	காலை	7 மணி	ஸ்ரீ ராதா கல்யாணம்
	இரவு	7 மணி	தெப்பம்
5-9-97	காலை	7 மணி	விளையாற்றி

Published by V. Sankaran on behalf of Guruji Sri Muralidhara Swamigal Mission, 24, Netaji Nagar, Jafferkhanpet, Chennai 600 083 and Printed by Mrs. Sri Kalaiyani of Sri Maruthy Laser Printers, 174, Peters Road, Chennai - 600 014. Editor : S. Sridhar